

til Pant tilbudne Eiendoms Værdie. Det har ikke været mig klart, hvorvidt det er med Forsæt, at Udvalget ikke har fastsat, at denne Værdie skulde sættes paa første Prioritet, idet der jo vistnok er en væsentlig Forskjel paa, om denne Sum bliver indsat paa første Prioritet eller ikke, og dersom det ikke har været Udvalgets Hensigt at bestemme, at det just skulde være paa første Prioritet, saa seer man ikke, hvorvidt Meningen er den, at saadanne Eiendomme, i hvilke Creditsforeninger skulde kunde laane, kun maatte være behæftede i det Hele for $\frac{3}{5}$ af deres Værdi, saaledes at Creditsforeningen i det Høieste kom til at supplere det, hvad der stod paa 1ste Prioritet til $\frac{2}{5}$ af Eiendommens hele Værdi, eller om det muligvis skulde være Meningen, hvad der dog efter hele Contexten synes at være urimeligt, at Creditsforeningen skulde laane $\frac{2}{5}$ af det, som Eiendommen var værd, naar man drager det fra, hvorved Eiendommen allerede var behæftet (Noi.). Det kan naturligvis ikke være Meningen, men jeg maa dog finde det ønskeligt, at Udtrykkene fik en nogenlunde større Bestemthed, end de have faaet, da det ellers i vanskeligere Tilfælde kunde blive fortolket i en urigtig Retning.

Jeg skal dernæst med Hensyn til Punktet f, hvorover jeg har forlangt en separat Afstemning, gjøre nogle Bemærkninger, som jeg agter at slutte til de Bemærkninger, der nylig ere faldne fra den ærede Ordførers Side. Disse Bemærkninger maa jeg vel erkjende for at være meget skarpsindige, og jeg troer vistnok, at man i Meget maa give ham Ret; men jeg troer tillige, at der dog kunde reises et Spørgsmaal herved, som fortjener Overveielse, nemlig om der, hvor meget man end maa erkjende det Nyttige, som der i mange Tilfælde kunde være ved, at der amortiseredes en vis Deel af Credits-Obligationerne aarlig, skulde være nogen Nødvendighed for at gjøre det til en Grundbestemmelse, som man aldrig skulde kunne fravige i noget enkelt Tilfælde. Det er nemlig min Overbeviisning, at hvor ønskeligt det end er i de allerfleste Tilfælde, at en saadan Amortisation finder Sted, kan en Creditsforening være fuldkommen sundt, godt og solidt etablert uden en saadan Betingelse, og jeg vil i

den Retning bemærke, at det snart vil sees, at der, som allerede af den ærede Ordfører er antydet, er et vist Bærelsforskel mellem Størrelsen af den Sum, som en Creditsforening udlæner og Bestemmelserne om Amortisationen. Naar vi tilstede Creditsforeningen at udlæne for Exempel indtil $\frac{2}{3}$ af Værdien, saa er Amortisationen mere nødvendig, end naar vi kun tilstede den at udlæne $\frac{1}{5}$, og fremdeles, naar vi tilstede den at udlæne indtil $\frac{3}{5}$ med Forpligtelse til at amortisere, saa er den bedre garanteret, end om vi kun tilstaae den at udlæne $\frac{2}{5}$ uden at paalægge en saadan Forpligtelse. Det vil altsaa sees, at vi staae paa en Grændse, hvor der er et vist Skjøn om, hvad der kan kaldes en tilstrækkelig Sikkerhed, som er det, hvorpaa det egentlig kommer an. For Diebliffet synes der nu at være en tilstrækkelig Sikkerhed ved at fastsætte det til $\frac{2}{5}$ i Forening med Amortisation; men der kan komme Tider, hvor man vil ansee det for at være utilstrækkeligt, og omvendt kan der komme Tider, hvor en saadan Forpligtelse er overordentlig byrdefuld, det er noget, man ikke aldeles kan skjønne isorveien. Men mine Herrer, jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi maae tage meget nøie Hensyn til, at saadanne Creditsforeninger, som den ærede Ordfører ogsaa sagde, ikke alene komme til at staae i Loven, men ogsaa træde frem i Virkeligheden, og jeg vil anvende denne Sætning fra en heel anden Side, end han anvendte den. Han anvendte Sætningen, og det, som jeg troer, med Føie, saaledes at det vilde være nødvendigt at give saadanne Creditsforeninger den fuldkomne Sikkerhed, hvortil de trængte; men jeg vil anvende den fra en anden Side, den nemlig, at det er nødvendigt, at man ikke gjør Laanebetingelserne sværere og vanskeligere, end at man i Almindelighed kan underkaste sig dem. Naar man nu fastsætter, at de for det Første ikke skulde kunne faae mere end tre Femtedele af Værdien, og for det Andet, at de, foruden at betale Renten af disse Pengé og det maaskee en højere Rente end den sædvanlige, tillige skulde komme til at betale en vis aarlig pCt. i Amortisation, saa er det det samme som at sige til Eierne i Landet: „I skulle for Fremtiden ikke faae saa